

налчи. И когато ги обухъ и излъзохъ на улицата да ме видятъ другарите, азъ не знаехъ, на земята ли съмъ, или на небето. И все пакъ струва ми се че радостта отъ свѣтлия празникъ тогава бѣ неизказано голѣма, — когато, настѣдвали около бащина софра, украсена съ толкова много вкусни ястия, слушахме баба да ни разказва своите безкрайни приказки, а коледарите — да изричатъ свети благословии за здраве и животъ, за честита търговия и за плодородие по ниви и лозя.

Сѫщи сѫ за настѣ тия свещени обичаи, защото ни сѫ наследство отъ дѣди и прадѣди, защото сѫ крепили вѣрата и народността ни въ най-тежките години на робството.

Честитимъ на младите
читатели новата 1933 година и Рождество Христово.

Пожелаваме имъ хубави
успехи, радостъ и щастие.